

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ पृथूदकेज्यपरोयस्तनुत्यजेत्तन्वोभरणपुनर्मरणतपेत् यद्वापूवपुर्वेवकृतजपंभ्योपिजीवितंतिमरणंनतपेत् एकरात्रेणै
 ततस्त्वौशनसंगच्छेत्त्रिषुलोकेषुविश्रुतं ॥ यत्रब्रह्मादयोदेवाऋषयश्चतयोधनाः ॥ ३५ ॥ कार्तिकेयश्चभगवांस्त्रिसंध्यं किलभारत ॥ सान्निध्यमकरोन्नित्यंभा
 र्गवप्रियकाम्यया ॥ ३६ ॥ कपालमोचनंतीर्थं सर्वपापप्रमोचनं ॥ तत्रस्नात्वानरव्याघ्रसर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ३७ ॥ अग्नितीर्थं ततो गच्छेत्तत्रस्नात्वानरर्षभ ॥ अ
 भिलोकमवाप्नोति कुलं चैव समुद्धरेत् ॥ ३८ ॥ विश्वामित्रस्य तत्रैव तीर्थं भरतसत्तम ॥ तत्रस्नात्वानरश्रेष्ठब्राह्मण्यमधिगच्छति ॥ ३९ ॥ ब्रह्मयोनिं समासाद्य शु
 चिः प्रयतमानसः ॥ तत्रस्नात्वानरव्याघ्रब्रह्मलोकं प्रपद्यते ॥ ४० ॥ पुनात्यासप्तमं चैव कुलं नास्त्यत्र संशयः ॥ ततो गच्छेत्तराजेंद्रतीर्थं त्रैलोक्यविश्रुतं ॥ ४१ ॥ पृथू
 दकमिति स्यात्कार्तिकेयस्य वै नृप ॥ तत्राभिषेकं कुर्वीत पितृदेवार्चने रतः ॥ ४२ ॥ अज्ञानाज्ज्ञानतो वापि स्त्रिया वा पुरुषेण वा ॥ यत्किंचिदशुभं कर्म कृतं मानु
 षबुद्धिना ॥ ४३ ॥ तत्सर्वं नश्यते तत्र स्नातमात्रस्य भारत ॥ अश्वमेधफलं चास्य स्वर्गलोकं च गच्छति ॥ ४४ ॥ पुण्यमाहुः कुरुक्षेत्रं कुरुक्षेत्रात्सरस्वती ॥ सरस्वत्या
 श्वती र्थानि तीर्थेभ्यश्च पृथूदकं ॥ ४५ ॥ उत्तमं सर्वतीर्थानां यस्य जेदात्मनस्तनुं ॥ पृथूदके जप्यपरो नैव श्वोभरणं तपेत् ॥ ४६ ॥ गीतं सनत्कुमारेण व्यासेन च महा
 त्मना ॥ एवं स नित्यं तं राजन् भिगच्छेत् पृथूदकं ॥ ४७ ॥ पृथूदकात्तीर्थं तमं नान्यत्तीर्थं कुरुद्वह ॥ तन्मेध्यं तत्पवित्रं च पावनं च न संशयः ॥ ४८ ॥ तत्र स्नात्वा दिव्यां तिये
 पिपापकृतो नराः ॥ पृथूदके नरश्रेष्ठ एव माहुर्मनीषिणः ॥ ४९ ॥ मधुसूतं च तत्रैव तीर्थं भरतसत्तम ॥ तत्र स्नात्वानरो राजन् गोसहस्रफलं लभेत् ॥ ५० ॥ ततो गच्छे
 तराजेंद्रतीर्थं मेध्यं यथाक्रमं ॥ सरस्वत्यारुणायाश्च संगमं लोकविश्रुतं ॥ ५१ ॥ त्रिरात्रोपोषितः स्नात्वामुच्यते ब्रह्महत्याया ॥ अग्निशोमातिरात्राभ्यां फलं विंदति
 मानवः ॥ ५२ ॥ आसप्तमं कुलं चैव पुनाति भरतर्षभ ॥ अर्धकीलं च तत्रैव तीर्थं कुरुकुलोद्वह ॥ ५३ ॥ विप्राणामनुकंपार्थदं भिणानिर्मितं पुरा ॥ व्रतोपनयनाभ्यां
 चाप्युपवासेन वाप्युत ॥ ५४ ॥ क्रियामंत्रैश्च संयुक्तो ब्राह्मणः स्यान्न संशयः ॥ क्रियामंत्रविहीनो पितत्र स्नात्वानरर्षभ ॥ चीर्णव्रतो भवेद्दिद्वानृष्टमेतत्पुरातनैः ॥
 ॥ ५५ ॥ समुद्राश्चापि चत्वारः समानीताश्च दर्भिणा ॥ तेषु स्नातो नरश्रेष्ठ न दुर्गतिमवाप्नुयात् ॥ ५६ ॥ फलाग्निगोसहस्राणां चतुर्णां विंदते च सः ॥ ततो गच्छेत्तथर्मज्ञ
 तीर्थं शतसहस्रकं ॥ ५७ ॥ साहस्रकं च तत्रैव द्वेतीर्थं लोकविश्रुते ॥ उभयोर्हि नरः स्नात्वा गोसहस्रफलं लभेत् ॥ ५८ ॥

वसर्वपापविमोको भवतीत्यर्थः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥